

ಮೊತ್ತ-ಕೆತ್ತಿ

ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಚೆವಿ ವರ್ಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

- ಸೂಫಿಗಳು ಜನರೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡೆ ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿ ಮಾಡಿದರು.

ಹೌದು, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹುದುಕಾಟ. ಅವರು ಆಚರಣಾವಾದಿಗಳಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಗಿರಿಜನ್ನು ಮಿರುವವರು. ಹಜರ್ತಾ ನಿಜಾಮುದ್ದಿನರ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ: “ನಾನು ಮುಸಲ್ಯಾನನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮುಸ್ಲಿಂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಾಡಿರಿ.” ಆಗ ಸಂತ ಹೇಳಿದರು: “ಆಗ ಇದರ ಅಗ್ತ್ಯವಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಧರ್ಮದ ಜನ ಮುಸ್ಲಿಂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನೆಲ್ಲ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಂದ್ದುವೋ ಅವಲ್ಲ ಆಗ ಮುಗಿದುಹೋಗಿವೆ.” ಇದರಫರ್ ಜನರನ್ನು ಸೇಳಿಯಬಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಪರ ಅಲೋಚನೆಯ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವೈಭವ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ, ಅದು ಜಡವಾಗಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಹಿಂದು-ಮುಸ್ಲಿಂ ಭೇದಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬಹಳ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪರಿಹೋಗಿದ್ದರು ಸೂಫಿಗಳು.

- ಸೂಫಿಸಮರ್ದಾ...

ಅತನರೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರವಾದ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ (“ಉ ಇಲಾಹಾ ಇಲ್ಲಾಹ=ದೇವರೊಬ್ಬನೇ, ಅವನು ಬಿಂಬಿ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ) ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಉಳಿದಧರ್ (‘ಮಹಮದರೂಸುಲ್ಲಾ=ಮಹಮದ್ ಅವನ ಪ್ರವಾದಿ) ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಮೊದಲಧರ್ದ ಅರ್ಥವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಸೂಫಿಗಳು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸಾಧನೆಗೆ ಬಳಸಿದರು. ಆದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ನಿರ್ವೇಧವಿದೆ.

- ಪ್ರಾದಿ ಮಹಮದರು ಮಹ್ಯಾದಿಂದ ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಅವರನ್ನು ದಾರ್ಶ ಬಾರಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತ ಸ್ನಾಗತ ನೀಡಿದರು ಎಂದು ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಹ್ಯಾಪಾನ ಕೂಡ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಿಷಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅಭೀಷ್ಠು ನಿರ್ವೇಧಿತವಲ್ಲ. ಮಹ್ಯಾ ಕುಡಿಯಬಹುದು. ನಶಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಾದರೆ ನಶ ನಿರ್ವೇಧಿತವಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಅತಿಯಾದರೆ ಕೆಷ್ಟದ ತಾನೇ?

ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಿರುವ ಗುಣವಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಿಜಾಮುದ್ದಿನರ ಶಿಷ್ಯ ಶುಸ್ತು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು.

ಅಮೀರ್ ಶುಸ್ತು ಜೆವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆತ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದುಗಳ ಗುಂಪ್ಯಾಂದು ದೇವರ ಮುತ್ತಿರ್ಯಾಪನೆಗೆ ಮರವಣಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಿಪುದನ್ನು ಕಂಡ್ದೇ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರಂತೆ ಹಾಡಲು ಕುಡಿಯಲು ಉರಂಬಿಸಿದರು. ಅವರ ಗೆಳೆಯರು “ನಿನು ಮುಸಲ್ಯಾನನಿದ್ದಿ. ಹಿಂದುಗಳ ಜತೆ ಹೇಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ?” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಶುಸ್ತು ಹೇಳಿದರು: “ಅವರ ತೀವ್ರವಾದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ನಂಬಿಕೆ ಕಂಡೆ. ನನಗೆ ತಡೆಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ.”

- ಧರ್ಮದ್ವೇಷ ಉಣಿತ್ತಿರುವ ಭಾರತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೂಫಿಸಂಸಲ್ಲಿ ಹೊರದಾರಿ ಇದೆಯಾ?

ಇಂದಿತಾ ಇದೆ. ಸೂಫಿಗಳ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಜನರ ತನಕ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕಿದೆ. ಧರ್ಮದ ನಿಜವಾದ ತಿರುಳಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಹಾಕಬೇಕಿದೆ. ನಿಮಗೆ ನಮಾಜು ಮಾಡುವವರು ಬಹಳ ಜನ ಸಿಗಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ನಮಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಕೇಳಿ ನೀಡಿ. ‘ದೇವರ ಇಬಾದತ್‌ಗೆ’ ಎನ್ನುವರು.